

Saariselkä MTB reittikuvaukset / KESÄ

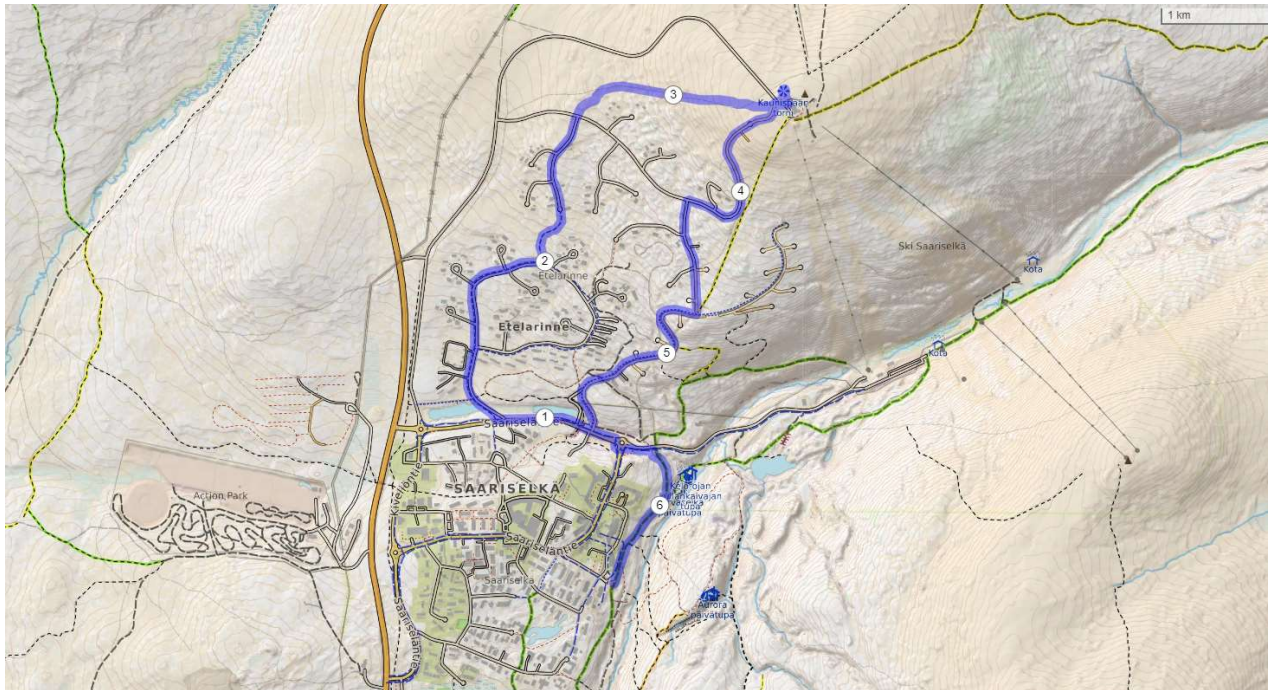
1 Kaunispää OFB

6 km, 0,5 - 1 h

Helppo – Vaativa

Kiertosuuntasuositus: Myötä- tai vastapäivään

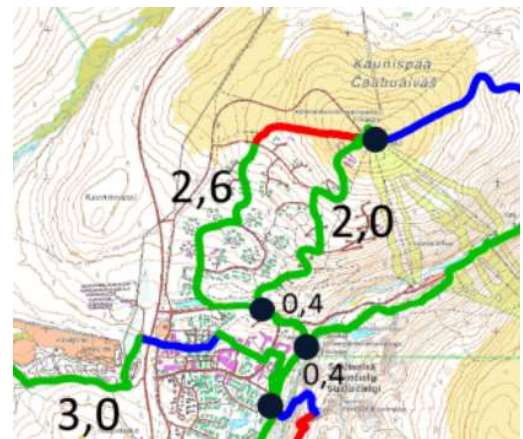
GPX-jälki: <https://share.trailmap.fi/5358664919547>

kuvakaappaus: trailmap.fi

Kaunispään reitiltä on hyvä aloittaa tutustumisen Saariselän maisemiin ja maastoihin. Reitti on teknisesti pääosin erittäin helppo, mutta korkeusero (yli 150 m) ja jyrkät pyörätieosuudet saavat varmasti hien pintaan kokeneemmallekin pyöräilijälle. Sähköavusteisella pyörällä hien määrää voi toki säätää. Nousu palkitaan, sillä Kaunispään huipulta avautuvat huikat näkymät jokaiseen ilmansuuntaan

Reitin vaativuus näkyy oikealla olevasta kartasta.

Reitti alkaa Saariselän reittien lähtöportilta. Ensimmäinen osuus kohti Kaunispäätä kuljetaan sorapintaista latupohjaa, juuri ennen Kullanhuuhtojantien ylittävää latusiltaa poiketaan oikealle vasemmalle ja käännytään asfalttipintaista pyörätietä länteen. Pyörätietä seurataan ohi liikenneympyrän.

Liikenneympyrän jälkeen tulee eteen valinta reitin kiertosuunnasta. Kaunispään huipulle voi lähteä nousemaan 1) vastapäivään lyhyempää, keskimäärin jyrkempää, mutta teknisesti helpompaa reittiä Vaeltajantien pyörätietä pitkin tai 2) myötäpäivään pidempää ja loivempaa, mutta vaativampaa reittiä hieman kauempaa Suopunkitien pyörätietä pitkin.

Mikäli reitti kuljetaan myötäpäivään, jatketaan Suopunkitien pyörätietä ohi Vasan, Vuonelon ja Vuorsan risteysten ja käännytään pyörätietä vasemmalle ylämäkeen. Pyörätie vie kulkijan Koivutielle, joka päättyy Etelärinteentielle. Reitti jatkuu suoraan Koivutietä yli Etelärinteentien vaativalle noin 800 metrin polkuosuudelle, jolla on jyrkkiä ja usein märkiäkin lyhyitä osuuksia.

Polkuosuuden voi halutessaan ohittaa ajamalla joko Etelärinteentietä tai Kaunispääntietä. Näitä kierto-osuuksia ei ole merkitty maastoon.

Polkuosuus päättyy Kaunispään huipulle, josta aukeavat huikean palkitsevat näkymät joka suuntaan ja horisontista voi yrittää tunnistaa kaukaisiakin, yli 30 kilometrin päässä sijaitsevia tunturihuippuja syvällä kansallispuiston erämaassa. Kaunispään huipulla sijaitsee myös ravintola Kaunispään Huippu, sekä puinen näkötorni, jossa kannattaa käydä kiipeämässä vielä joitain metrejä korkeammalle.

Paluureitille lähdetään Ylämajantietä alamäkeen. Tässä kannattaa olla varovainen, sillä tie muuttuu sorapintaiseksi pyörätieksi ja alamäki on paikoin todella jyrkkä. Asfalttipinta tulee vastaan Etelärinteentielle saavuttaessa. Etelärinteentietä reitti jatkuu vasemmalle Kuusitielle, joka

muuttuu Havutieksi. Havutietä mennään sen päähän saakka ja käännytään oikealle Vaeltajantien pyörätielle. Tämä mutkittileva asfalttipintainen pyörätie tuo kulkijan jälleen takaisin Saariseläntielle ja paluu lähtöpisteeseen tapahtuu samaa reittiä kuin tullessa.

Mikäli reitti kierretään vastapäivään, lähdetään nousuun jo Vaeltajantien pyörätietä pitkin. Tätä pyörätietä seurataan Havutielle asti, jota käännytään ylämäkeen. Havutie muuttuu Kuusitieksi ja päättyy Etelärinteentielle, jota käännytään oikealle. Etelärinteentien päästä alkaa lyhyt jyrkkä sorapintainen Ylämajanpolku, joka myöhemmin muuttuu asfalttipintaiseksi Ylämajantieksi. Tietä seurataan huipulle saakka.

Paluureitti lähtee heti aluksi huikeaa, mutta vaativaa polkua alamäkeen. Polkuosuus on noin 800 metriä pitkä ja se kannattaa varsinkin ensimmäisellä kerralla laskea varovasti, sillä polulla on lyhyitä jyrkkiä kohtia. Polulla on myös märkiä paikkoja, joihin vauhti voi tyssätä äkillisesti.

Polkuosuus päättyy tielle ja reitti jatkuu suoraan Etelärinteentien ylitse alamäkeen Koivutielle. Mökkitiellä on paljon pihaliittymiä, joten vauhti kannattaa pitää maltillisena. Koivutien päästä reitti jatkuu pyörätietä Suopunkitien pyörätielle, jota käännytään oikealle. Pyörätie jatkuu alas Saariseläntien pyörätielle, jota käännytään vasemmalle ja saavutaan tuloreitille. Paluu tapahtuu samaa reittiä kuin tullessa.

Gravel-pyörät

Reitti soveltuu hyvin myös gravel-pyörille, polkuosuus lähellä Kaunispään huippua on gravel-pyörille erittäin vaativa.

2 Moitakuru

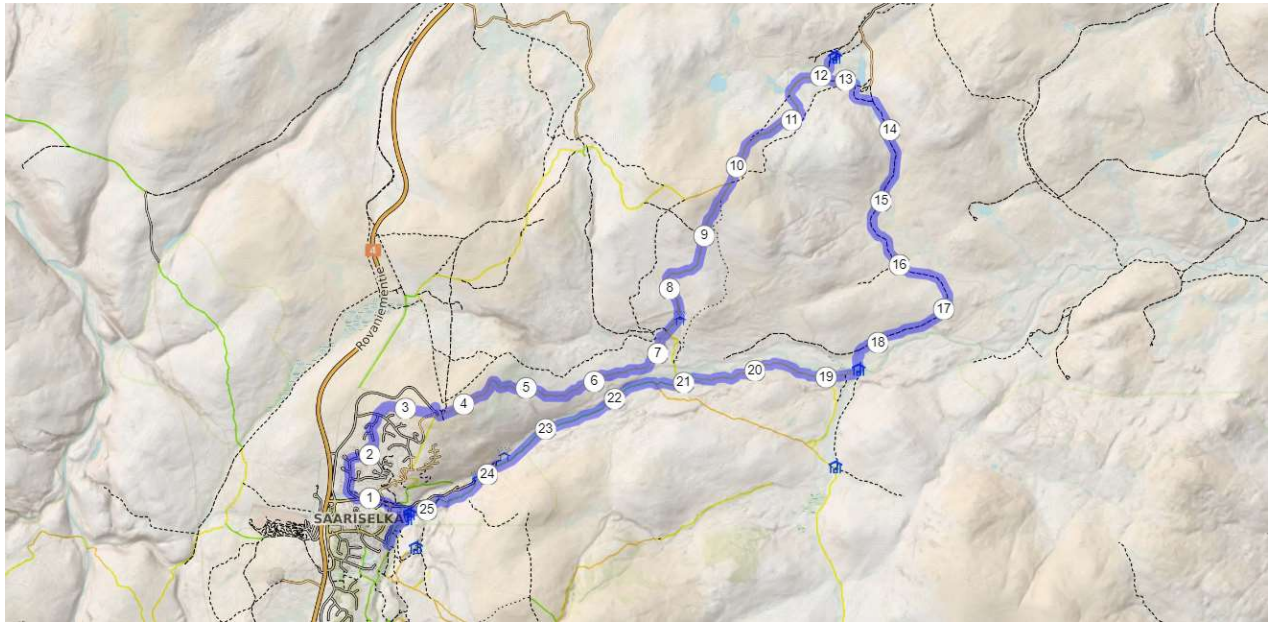
27 km (13 km)

2 - 4 h

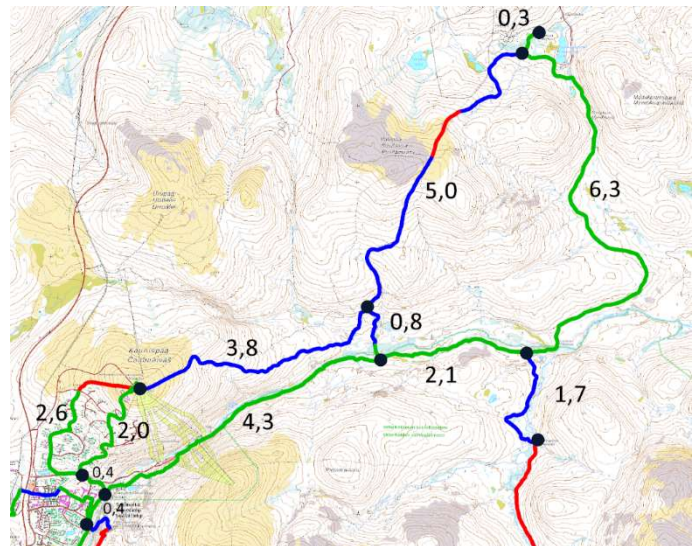
Helppo – Keskivaativa

Kiertosuuntasuositus: Myötäpäivään

GPX-jälki: <https://share.trailmap.fi/1447695452065>

Moitakurun reitti on hyvä valinta aloittelevalle maastopyöräilijälle, sähköllä tai ilman. Reitin varrella on kolme taukopaikkaa, joissa jokaisessa on tulentekomahdollisuus. Reitti käy aluksi Kaunispään huipulla, laskee huikkea reittiä alas Palo-ojalle, nousee taas lähes Palopään huipulle ja mutkittelee Moitakurun päivävalta Luttotuvan kautta Luttojoen vartta takaisin Saariselälle. Palo-ojalta voi oikaista helposti paluureitille, jolloin reitti lyhenee noin puoleen.

Reitti alkaa Saariselän lähtöportilta. Aluksi nouseaan Kaunispään huipulle kumpaa vain Reitin 1 Kaunispää -nousemittä (Katso reittikuvaus ylempää).

Kaunispään huipulta maisemien ihailun jälkeen ja hengityksen tasaannuttua lähdetään laskeutumaan itään kohti Palo-ojan kotaa, pitkin hyväpin-taista keskivaativaa latupohjaa.

Tämä kolmen kilometrin mittainen alamäki on aivan huikean nautinnollinen kokonaisuus, joka tuntuu vain jatkuvan ja jatkuvan. Alamäki on kohtuullisen loiva, mikä tekee siitä nautinnollisen myös vähemmän kokeneille pyöräilijöille. Pinnassa on kuitenkin irtokiviä ja irtosoraa, sekä veden syömiä uria, joten varovaisuus kannattaa aina! Lasku vie kulkijan avotunturista mutkitellen syvälle erämaan kauniisiin metsiin. Laskun pohjalla on hieman huonokuntoinen silta puron ylitse. Tässä kannattaa olla tarkkana. Sillan jälkeen alkaa pitkä, mutta onneksi suhteellisen loiva nousu 255 metrin korkeudesta lähes 400 metriin lähelle Palopään huippua.

Mikäli jo tässä vaiheessa reitti tuntuu liian haastavalta, niin sillan jälkeen noin 600 metrin päästä on tarjolla oikaisumahdollisuus alas Luttojoen varteen ja takaisin Saariselälle. Tätä reittiä pitkin matkaa lähtöpisteeseen on jäljellä enää 5,5 km ja reitin kokonaispituudeksi tulee noin 13 km. Lyhennetyt reitin alkuosuudella on muutamia märkiä paikkoja, joten vauhti kannattaa pitää kurissa, vaikka alamäki houkuttelisikin päästämään vauhdin kasvuun. Luttojoen ylityksestä eteenpäin loppu onkin helppoa soratietä.

Jos reisissä piisaa vielä energiaa, kannattaa nousua kuitenkin ehdottomasti jatkaa. Lyhyemmän reitin risteuksen jälkeen jo noin 200 metrin päästä tulee vastaan Palo-ojan kota, joka on viihtyisiä taukopaikka. Kodan takana kauniissa kurussa virtaa itse Palo-oja, josta voi vaikka suorittaa omalla vastuullaan vesitäydennystä. Kurun pohjalle on portaat. Kotaa vastapäätä reitin länsipuolella kannattaa käydä katsomassa aivan huikean upeaa vanhaa aihkimäntyä. Männylle on matkaa reitiltä vain noin 50 metriä ja sinne johtaa pieni polku.

Palo-ojan kodan jälkeen nousu jatkuu ja jatkuu. Huipulle on matkaa kodalta hieman yli 2 km ja eteen avautuvat upeat näkymät kohti pohjoista. Pian korkeimman kohdan jälkeen takavasemalle kääntyy erittäin kivikkoinen ura, jota pitkin pääsee halutessaan käymään Palopään huipulla eli vielä hieman korkeammalla noin 500 metrin päässä. Tämä osuus ei ole virallista reittiä ja se on hyvin vaativaa maastoa.

Virallinen reitti jatkuu tästä risteyksestä suoraan kohti Moitakuraa. Lasku on paikoin vaativa ja kivikkoinen, joten maltti on valttia!

Noin 2,3 km alamäkiosuuden jälkeen vasemmalle kääntyy tuore sorastettu polku, joka vie kulkijan suon ylitse Moitakurun päivätuvalle 300 metrin päähän risteyksestä. Moitakurun pohjalla puhelimen kuuluvuus voi olla paikoin heikko.

Helpoin paluureitti Moitakurun tuvalta reitille kulkee tätä samaa sorastettua polkua, josta jatketaan itään samaa helppokulkuista sorapintaista latupohjaa ohitse huskytarhan aina Kuukkelilammentielle asti. Tietä käännetään oikealle etelään.

Moitakurun tuvalta voi lähteä myös kaakon suuntaan seuraamaan seikkailullista vaativaa pientä polkua. Tämä polku tuo kulkijan niin ikään samalle sorapintaiselle latupohjalle, huskytarhan viereen sekä Kuukkelilammentielle.

Kuukkelilammentie kulkee etelään lävitse Moitakurun nousten aluksi maltillisesti hiljalleen upeassa erämaametsikössä pieniä lampia seuranaan. Hyvin pian nousu muuttuu kuitenkin loivaksi alamäeksi ja rullailu hyväpintaista reittiä pitkin on aivan nautinnollista. Kannattaa kuitenkin katsella maisemia ja ihaila erämaaluontoa, sekä etenkin reitin oikealla puolella näkyvää kivistä jokiuomaa, jossa usein kesäisin virtaa hyvin vähän vettä. Jokiuoma näyttää paikoin kuin mukulakivin päällystetyltä tieltä keskellä erämaata.

Loiva alamäki jatkuu ja jatkuu ja Moitakurun päivätuvalta reilun kuuden kilometrin päästä ollaankin jo Luttotuvalla sekä varsinaisen kansallisuiston rajalla. Luttotupa sijaitsee Luttojoen ja Vellinsärpimäoan risteämiskohdassa. Sen mutkittelevien uomien, pienten saarien ja veden virtauksen katselu on upean rauhoittava kokemus.

Luttotuvalla jatketaan helppokulkuista sorapintaista reittiä Luttojokea seuraten takaisin Saariselän suuntaan länteen. Puolen kilometrin jälkeen saavutaan Vellinsärpimän reitin risteykseen, josta jatketaan suoraan länteen kohti Saariselkää. Siitä kahden kilometrin jälkeen ollaan-

kin jo Palo-ojan kodan lyhennetyin reitin risteys-
sessä. Tästäkin jatketaan suoraan länteen kohti
Saariselkää.

Noin 2,5 km Palo-ojan risteuksen jälkeen saavu-
taan Saariselän hiihtokeskuksen rinnealueelle.
Reitti jatkuu suoraan rinteiden alla kurun poh-
jalla, kunnes hieman ennen parkkipaikka-alueetta
käännyttään etuviistoon vasemmalle laskettelu-
rinnettä pitkin kaartavalle uralle, joka ylittää
vielä viimeisen laskettelurinteen. Rinteen jälkeen
päästään taas sorapintaiselle helpolle latu-uralle,
joka kulkee kauniisti kumpuilevassa maastossa
pitkin korkeuskäyrää lisäkipään juurella kohti
reitin lähtöpistettä. Matkalla on vielä pari ris-
teystä, joista molemmista jatketaan suoraan
kohti Saariselkää.

Juuri ennen takaisin lähtöpisteeseen saapumista
voi käydä vielä reitin varrella sijaitsevalla Kummi-
tuskämpällä tarkistamassa, mitä Karvaselän
Kummitukselle kuuluu.

Helpoin versio koko reitistä on ajaa Moitakurulle
Luttotuvan kautta edestakaisin. Koko matka on
silloin helpohkoa sorapintaista reittiä, eikä kor-
keuserojakaan ole kovin paljoa. Matkaa tulee
tällöin noin 12 km per suunta.

Gravel-pyörät

Reittiosuus Kaunispaältä Palopään kautta Moita-
kurulle on gravel-pyörille vaativa, paikoin erittäin
vaativa. Reittiosuus Moitakurulta Luttotuvan
kautta Saariselälle soveltuu hyvin gravel-pyörille.

Open Fell Biking Partners

- bike rental vuokrapyörät
- bike service huolto
- guided tours opastus
- accomodation majoitus
- restaurant ravintola
- spa kylpylä
- shop kauppa

Saariselän Keskusvaraamo
Honkapolku 2, 99830
Saariselkä
+358 16 5540500
saariselka.com

Holiday Club Saariselkä
Saariseläntie 7, 99830
Saariselkä
+358 300 870969
holidayclubresorts.com

Inari-Saariselkä
Keskusvuokraamo
Kuukeli
Saariseläntie 1, 99830
Saariselkä
+358 600 302700
bikes.saariselka.info

Suomen Latu Kiilopää
Fell Centre Kiilopää
Kiilopääntie 620, 99830
Saariselkä
+358 16 6700700
kiilopaa.fi

Roll Outdoors
Saariselkä

Santa's Hotel Tunturi
Lutontie 16, 99830
Saariselkä
+358 400 102 191
santahotels.fi

Saariselkä Ski & Sport
Resort Ltd
Kullanhuuttajantie, 99830
Saariselkä
+358 16 668882
skisaariselka.fi

Wilderness Hotel Muotka
Muotkantie 204, 99830
Sodankylä
+358 50 4307600
nellim.fi

Lapland Hotels Riekonlinna
Saariseläntie 13, 99830
Saariselkä
+358 16 5594455
laplandhotels.com

Lapland Safaris Saariselkä
Saariseläntie 13, 99830
Saariselkä
+358 16 3311280
felisandoutdoors.com
laplandsafaris.com

Lapin Luontolomat
99830, Lutontie 3, 99830
Saariselkä
+358 16 668706
lapinluontolomat.fi

Inari-Saariselkä Tourism
inarisariselka.fi

Urho Kekkosen kansal-
lispuiston palvelupiste
Kiehin
Lutontie 16
99830 Saariselkä
+358 40 168 7838
luontoon.fi/urhokekkozen
kansallispuisto

SAARISELKÄ KANSAINVÄLISEKSI PYÖRÄILYMATKAILUKOHTEEKSI-HANKE

LAPIN LIITTO

Pyöräilyreitti / Biking trail

Helppo / Easy

Keskiavaiva / Moderate

Vaativa / Difficult

Erittäin vaativa / Severe

3 Prospektorin kierros

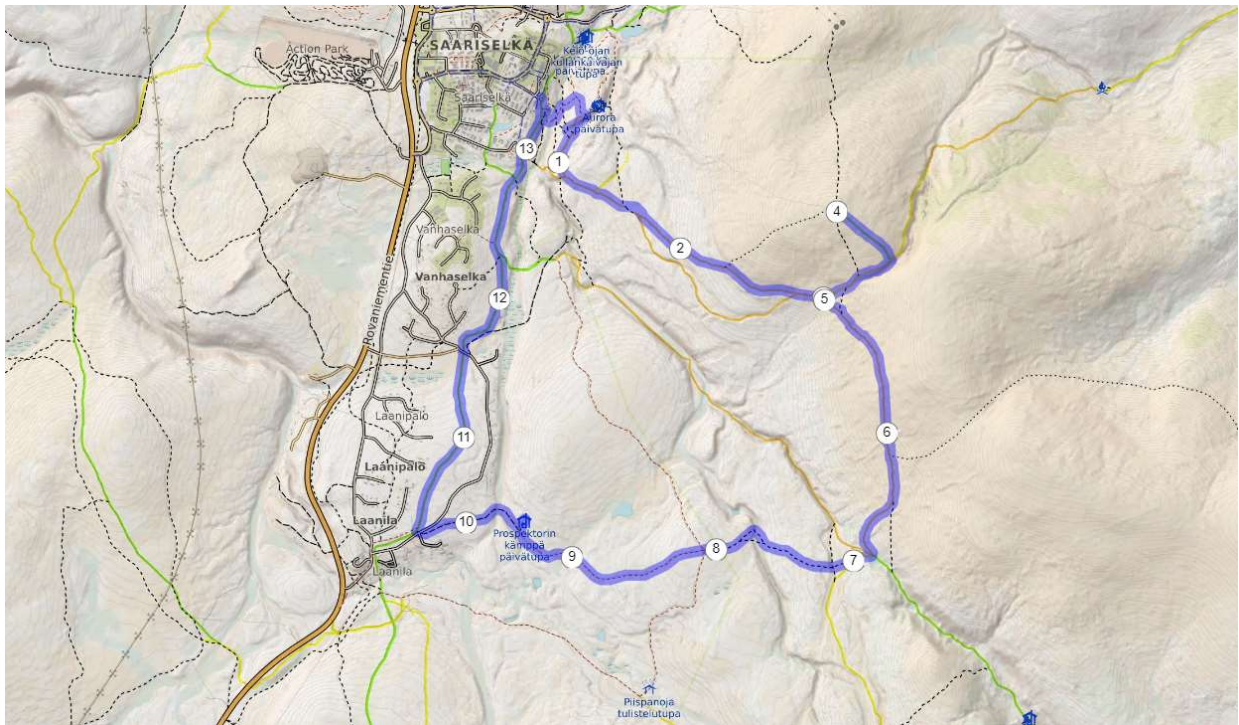
11 (13) km

1,5 - 2 h

Helppo – Keskivaativa

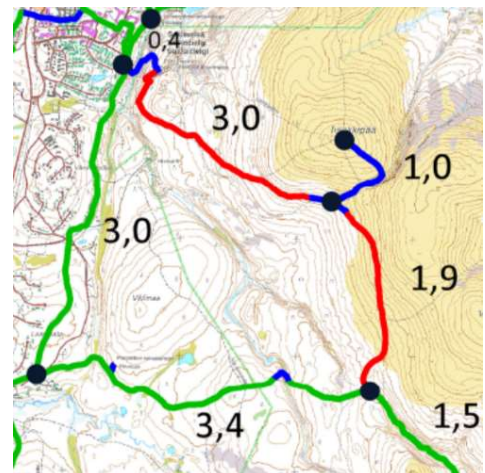
Kiertosuuntasuositus: Myötäpäivään

GPX-jälki: <https://share.trailmap.fi/9985233300168>

Prospektorin kierros on vaikeustasoltaan helppo - keskivaativa. Alun nousu Aurorakurun kautta lisäkipään ja Vahtamapään kylkeen on paikoin vaativa, mutta maisemat palkitsevat! Vahtamapään kivikkoisen laskun jälkeen reitin loppuosuus on sorastettua baanaa. Takaisin Saariselälle voi rullailla kevyehkösti helppoa uraa pitkin. Reitin varrelta on mahdollista käydä noin kilometrin mittainen pisto lisäkipään huipulle (2 km edestakaisin).

Reitti alkaa Saariselän lähtöportilta, josta pudotetaan samantien sorastettua Aurorapolun reittiä alas Luttojoen sillalle. Sillalta seuraa tiukka nousu ylös Aurorakurun reunalle, jossa kannattaa hetki ihastella jyrkän rotkon upeita

maisemia. Aurorakurun reunalle tullessa vasemmalta löytyy Auroratupa ja tulipaikka. Prospektorin reitti jatkuu oikealle seuraten lisäkipään ja Rumakurun opasteita. Sorastus loppuu hetkeksi

ja reitti muuttuu osin kivikkoiseksi, selvästi vaativammaksi poluksi.

Polkua kavutaan hiljalleen ylös kohti lisakkipään reunaan ja Pääsiäiskuria. Välillä on parit lyhyet pitkospuupätkät ja pari lyhyttä, jyrkkää ja vaativaa nousutörmää. Muutoin reitti on vaativaa tai keskivaativaa miellyttävää nousua. Puuraja saavutetaan noin 380 metrin korkeudessa, josta kääntyy vasemmalle Pääsiäiskurun pohjoisreunaan seuraava reitti lisakkipään huipulle.

Mikäli tässä vaiheessa jaloissa on hyvin voimaa, kannattaa käydä tämä yhteen suuntaan noin kilometrin mittainen pisto lisakkipään huipulla maisemia ihaillessa. Pistoreitti on osittain sorastettua polkua, joka seuraa kurun reunaan. Parhaimmalta Pääsiäiskurun näköalapaikalta tehdään jyrkkä käänös vasemmalle suoraan ylös kohti lisakkipään huippua. Näkymät huipulta ovat huikeat! Jos kulkija sattuu tänne joskus loppukesän tai alkusyksyn aamuna hieman ennen auringonnousua, voivat näkymät itään olla aivan uskomattomat, taivaan hehkuessa vaaleanpunaisena ja upeiden tunturihuippujen noustessa esiin usvamerestä!

lisakkipään piston jälkeen jatketaan miellyttävää polkua etelään kohti Vahtamapään reunaan. Lähes heti alussa polulla on usein pieni lampi ja jos vauhti käy liian suureksi, voi pyöräilijää kohdata yllätyskylpy. Tämän minikokoisen lammen voi kiertää kulkusuuntaan vasemmalta. Pian tämän jälkeen polkupohja muuttuu taas hieman kivikkoisemmaksi sekä haastavammaksi. Kohta ollaankin jo Vahtamapään kyljen korkeimmalla kohdalla ja ura kääntyy laskuun. Reilun kilometrin röykyttävänkin kivikkoisen laskun jälkeen saavutaan Hirvaskurun risteykseen, josta voisi jatkaa sorastettua helppoa baanaa myös vasemmalle Rumakurun ja Luulammen suuntaan. Mutta Prospektorin lenkki kääntyy oikealle kohti

Laanilaa, niin ikään helppoa sorastettua baanaa. Vielä tiukemmin takaoikealle kääntyisi reitti pitkin Hirvaskurun pohjaa, mutta sinne ei kannata suunnata muiden, kuin erittäin seikkailunhaluisten ja kokeneiden pyöräilijöiden.

Prospektorin reitti jatkuu kumpuillen kohti länttä, suoraan läpi Välimaahan risteyksen edelleen kohti Laanilaa saapuen Prospektorin kaivokselle. Täällä toimi vuosina 1902-1904 varsin mielenkiintoinen koneellistettu yritys kaivaa kultaa. Konevoimin onnistuttiin louhimaan yli 50 metriä syvä kuilu, jonka yksi suurista haasteista oli kuiluun valtavan voimakkaasti tulvinut pohjavesi. Kovista yrityksistä huolimatta kultaa ei juuri löytynyt. Kohde on mielenkiintoinen otos historiaa ja reitiltä kannattaakin poiketa parikymmentä metriä sivuun oikealle ylämäkeen tutkimaan itse kaivoskuilua ja vaikka istahtamaan hetkeksi tämän reitin toiselle tulipaikalle. Kaivoskuiluun katsoessa kannattaa olla varovainen, ettei vahingossakaan pudota mitään tähän pystysuoraan aukkoon, sillä sinne pudotettua ei takaisin saa.

Prospektorin kaivokselta on vielä vajaan kilometrin siirtymä helppoa sorabaanaa Laanilaan, Saariselän ja Kiilopään väliselle runkoreitille. Runkoreittiä oikealle kääntymällä voi hilpaista viimeisen kolmen kilometrin matkan helppoa sorabaanaa pitkin takaisin Saariselälle reitin lähtöpis- teelle.

Gravel-pyörät

Reittiosuus Saariselältä lisakkipään ja Vahtamapään kyljen kautta on gravel-pyörille erittäin vaativa, paikoin vain vaativa. Reittiosuus Hirvaskurun risteyksestä Prospektorin kaivoksen ja Laanilan kautta takaisin Saariselälle on gravel-pyörille helppo.

4 Vellinsärpimä

31 km

3 - 5 h

Vaativa

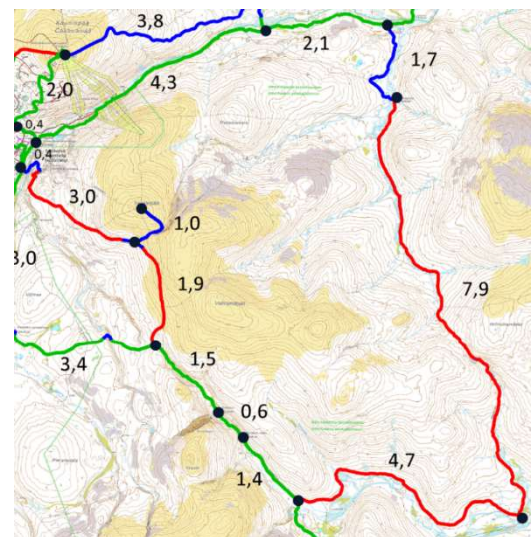
Kiertosuuntasuositus: Vastapäivään

GPX-jälki: <https://share.trailmap.fi/9011964755597>

Vellinsärpimän kierros koostuu pitkälti ihka oikeista lajinomaisista maastopyöräilyreiteistä. Matkan varrelle osuu myös useita taukopaikkoja.

Pitkä polkuosuus Taajoslaavun ja Vellinsärpimän päivätuvan välillä tarjoaa haastetta kokeneillekin maastopyöräilijöille. Reitin voi kiertää kummin päin vain, mutta suosittelemme kiertämään sen vastapäivään. Näin suurimmat nousut tulevat reitin alkupuolelle ja lopun voi ottaa hieman rennommin.

Reitti alkaa Saariselän lähtöportilta, josta seurataan Reitin 3 Prospektorin kierros-reittiä (katso reittikuvaus ylempää).

Aluksi siis kuljetaan Aurorapolkua ja sieltä lisäksi kipään ja Rumakurun opasteita seuraten Hirvaskurun risteykseen.

Hirvaskurun risteyksestä on tarjolla helppoa ja vauhdikasta alamäkipainotteista sorapintaista reittiä Rumakurulle, joka on nimestään huolimatta aivan upea taukopaikka. Rumakurun kohdalla on kaksikin nuotiopaikkaa sekä päivätupa. Tässä kannattaa jättää pyörä hetkeksi hengähtämään taukopaikalle ja kävellä länteen Rumakurun suulle muutamankymmentä metriä katsomaan upeita kurumaisemia.

Rumakurun päivätuvalta jatkettaessa matkaa seuraavalle taukopaikalle on vain 600 metriä. Täällä reitin varrella sijaitsee Rumakurun vanha tupa. Se on rakennettu jo 1900-luvun alussa ja pahoin ränsistyneeksi päästyään korjattu 1980-luvulla. Tupa toimii nykyisin tunnelmallisena päivätupana.

Vanhalta tuvalta jatketaan helppoa baanaa vielä 1,4 km, jonka jälkeen käännytään vasemmalle kohti Taajoslaavua. Tästä alkaakin aivan oikea ja erittäin nautinnollinen polku, joka aluksi on vielä paikoin kaksiraista tuplaträkkiä, mutta muuttuu hyvin pian aidoksi singletrackiksi. Tämä osuus Taajoslaavulle (4,7 km) on jo vaativaa ja reitin vaativuus lisääntyy loppua kohden. Matkalla ylitetään parikin puroa ja pehmeitä paikkoja löytyy reitin kulkiessa upean mäntykankaan ja suon rajamailla.

Taajoslaavulla matkaa on Saariselältä takana jo 13 kilometriä, joten lienee aika pitää tauko. Laavu sijaitsee aurinkoisella harvalla kauniilla mäntykankaalla ja laavun vieressä virtaa Kulasjoki.

Taajoslaavulta matka jatkuu suoraan pohjoiseen nousten hitaasti, kuin varkain, kohti Vellinsärpimää. Polku kulkee paikoin haastavien märkien

paikkojen kautta ja kiviäkin on polulle eksynyt. Pysyhdän polku-uralla etkä lähde leventämään sitä, jotta polku säilyy jatkossakin juuri sellaisena kapeana polkuna, millaisena me kaikki siitä pidämme.

Nousua Taajoslaavulta kertyy noin 80 metriä, ja kun tämän reittiosuuden korkein kohta viimein saavutetaan, alkaakin ehkä se kaikista paras osuus. Laskua Luttojoen varteen tulee noin 130 metriä ja voi tehdä tiukkaa, että malttaa pysähtyä matkalla Vellinsärpimän päivätuvalta. Tuvalle on Taajoslaavulta matkaa 7,9 kilometriä ja tuvalta Luttojoen varteen vielä 1,7 km. Huikean flow'n tällä upealla polulla rikkoo kuitenkin useampi märkä paikka, jotka kannattaa ottaa varovasti, jottei polkija löydä itseään naamallaan muuttavellista.

Vellinsärpimän tuvan jälkeen on mahdollista valita lyhyempi oikoreitti Saariselän suuntaan jatkamalla suoraan. Tämä polku on kuitenkin erittäin kivikkoinen, jopa louhikkoinen ja siten erittäin vaativa. Helpompi reitti kääntyy oikealle pohjoiseen, kohti Luttotupaa ja Luttojoen vartta.

Luttojoen varteen päästyään voi käydä vielä pienen piston oikealle itään katsomaan vain parinsadan metrin päässä sijaitsevaa Luttotupaa, tai kääntyä suoraan vasemmalle kohti Saariselkää, joka sijaitsee noin seitsemän kilometrin päässä helppoa sorapintaista reittiä pitkin.

Gravel-pyörät

Reittiosuus Taajoslaavun ja Vellinsärpimän kautta ei sovellu gravel-pyörille.

5 Luulampi

25 km

3 - 5 h

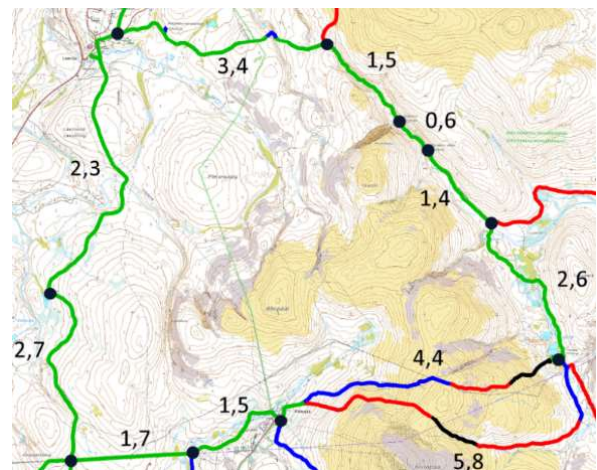
Helppo – Vaativa

Kiertosuuntasuositus: Myötäpäivään

GPX-jälki: https://trailmap.fi?share_code=21050221456471

Reitti on kokonaan sorastettua 2-4 metriä leveää uraa, joten teknisyydeltään reitti on pääosin helppoa ja nautinnollista. Kiilopään ja Luulammen välinen huikeat maisemat tarjoava tunturiylitys tekee kuitenkin reitistä jo nousumetriensä puolesta vaativan ja lasku Luulammelle on loppuosastaan erittäin jyrkkä! Matkalla piipahdetaan myös upealla Rumakurulla sekä kiintoisan Prospektorin kaivoksen luona.

Reitti alkaa Laanilan lähtöpaikalta Savottakahvilan kupeesta. Kahvilan takaa lähdetään aluksi kohti Saariselän runkoreittiä, jota käännytään

vasemmalle alikulkuun, mutta hyvin pian sen jälkeen seuraavasta risteyksestä kaarretaan oikealle kohti Prospektorin kaivosta ja Rumakurua.

Kaivoksen risteys tulee vastaan n. 750 metrin matkan jälkeen edellisestä risteyksestä. Jo tässä kannattaa pysähtyä, tutustua infotauluissa kerrottuun erittäin mielenkiintoiseen, reilusti yli 100 vuotta vanhan kaivoksen historiaan ja kivuta parikymmentä metriä ylös vasemmalle katsomaan itse kaivoskuilua.

Prospektorin kaivos oli vuosina 1902-1904 varsin mielenkiintoinen koneellistettu yritys kaivaa kultaa. Konevoimin onnistuttiin louhimaan yli 50 metriä syvä kuilu, jonka yksi suurista haasteista oli kuiluun valtavan voimakkaasti tulvinut pohjavesi. Kovista yrityksistä huolimatta kultaa ei juuri löytynyt. Kohde on mielenkiintoinen otos historiaa ja reitiltä kannattaakin poiketa tutkimaan itse kaivoskuilua ja vaikka istahtamaan hetkeksi tämän reitin ensimmäiselle tulipaikalle, onhan matkaakin takana jo reilusti yli kilometri. Kaivoskuiluun katsoessa kannattaa olla varovainen, ettei vahingossakaan pudota mitään tähän pysäytysuoraan aukkoon, sillä sinne pudotettua ei takaisin saa.

Kaivoksen jälkeen jatketaan itään sorastettua reittiä ohi Välimaan risteuksen Hirvaskurun risteykseen. Tästä pääsisi myös etuvasemmalle Vahtamapään reunaan ja lisakkipäälle, mutta reittimme jatkuu oikealle kohti Rumakuraa.

Hirvaskurun risteyksestä on tarjolla helppoa ja vauhdikasta alamäkipainotteista sorapintaista reittiä Rumakurulle, joka on nimestään huolimatta aivan upea taukopaikka. Rumakurun kohdalla on kaksikin nuotiopaikkaa sekä päivätupa. Tässä kannattaa jättää pyörä hetkeksi hengähtämään taukopaikalle ja kävellä länteen Rumakurun suulle muutamankymmentä metriä katsomaan upeita kurumaisemia.

Rumakurun päivätuvalla jatkettaessa matkaa seuraavalle taukopaikalle on vain 600 metriä. Täällä reitin varrella sijaitsee Rumakurun vanha tupa. Se on rakennettu jo 1900-luvun alussa ja pahoin ränsistyneeksi päästyään korjattu 1980-luvulla. Tupa toimii nykyisin tunnelmallisena päivätupana.

Vanhan päivätuvan jälkeen jatketaan sorastettua baanaa aina Luulammelle saakka. Juuri ennen

Luulammen päivätuvalle (jossa sesonkiaikana toimii myös erämaakahvila) saapumista oikealla puolella reittiä on aita rajaamassa muinaismuistoaletta. Kunnioitathan suojelualuetta etkä mene aidan ylitse.

Luulammen päivätupa on hieno ja monipuolinen taukopaikka, jonka läheisyydessä on lähde, ulkotulipaikka ja upouusi tulistelukota. Luulammelta lähdetään jatkamaan ylös Kiilopäälle. Sinne kulkeva reitti on sorastettu. Reitti on pääosin teknisesti helpohko, mutta nousu on heti alussa lähes seinäjyrkkä. Tämän jälkeen nousu loivenee hie-man ja ajettavuus helpottuu. Ylhäältä aukeaa huikeat näkymät oikealle Saariselälle Kaunispään suuntaan, vasemmalle Kiilopään kylkeen ja taakse UKK-puistoon.

Lasku Kiilopään tunturikeskukselle on vauhdikas ja teknisesti helppo. Heti laskun alussa kuljetaan uudestaan poroaidan läpi. Muista sulkea kaikki poroaitojen portit aina perässäsi! Tällä reitillä on muita kulkijoita paljon, etenkin sesonkiaikoina. Huomioi tämä ja pidä kaikki kohtaamistilanteet turvallisina. Muista, että pyöräilijä nopeampana on väistämisvelvollinen!

Kiilopään tunturikeskukselle saavuttaessa matkaa on takana n. 14 kilometriä. Tunturikeskus tarjoaa kulkijoille mm. aamiaista, lounasta ja illallista, sekä muita palveluja. Mikäli pyöräsi kaipaa säätöä, löytyy alakerrasta myös pyöränhuolto- ja palveluita.

Kiilopäältä matkaa jatketaan pieni aavistus pohjoiseen siltaa pitkin ylitse Kiilo-ojan, jonka jälkeen kaarretaan latuvaloja seuraten vasemmalle Kiilo-ojan suuntaisesti. Reitin sorastus alkaa pian, jonka jälkeen sorastettua reittiä on helppo seurata itään Kakslauttaseen suuntaan. Mikäli haluaa tässä välissä ajaa hieman pienempää polkua, voi 1,5 km Kiilopään tunturikeskuksen jälkeen kääntyä pientä polkua vasemmalle piston käväisemään Sivakkaojan laavulla 1,6 km päässä.

Kiilopäältä 3,2 km jälkeen tullaan Saariselän runkoreitin risteykseen, josta voi jatkaa myös suoraan Kakslauttaseen (2,8 km) tai vasemmalle Muotkalle (n. 1,5 km). Meidän reittimme kääntyy kuitenkin poroaidan lävitse oikealle, takaisin

kohti Laanilaa ja Saariselkää. Reitti jatkuu sora-
tettuna helppona reittinä, kumpuillen vaihtelevassa maastossa.

2,7 km poroaidan jälkeen saavutaan Rönkönlammen päivätuvalle. Itse Rönkönlampi on varsin kaunis ja tässä onkin jälleen hyvä tauko- ja vaikka tulistelupaikkakin. Rönkönlammen jäl-

keen reitti jatkuu samaa sorapintaista reittiä takaisin Laanilaan, jonne matkaa on tässä vaiheessa jäljellä vielä 4,7 km.

Gravel-pyörät

Reitti on gravel-pyörille suurimmaksi osaksi helppo ja erittäin nautinnollinen, mutta Kiilopään ja Luulammen välinen tunturiylitys on gravel-pyörille paikoin erittäin haastava.

6 Rautulampi

24 (22) km

3 - 5 h

Vaativa – Erittäin vaativa

Kiertosuuntasuositus:

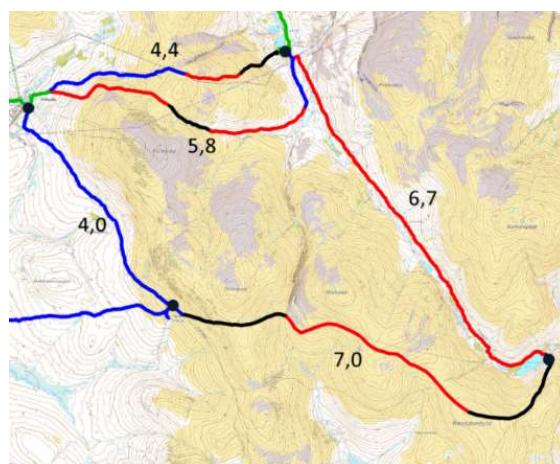
Vastapäivään

GPX-jälki:

https://web.trailmap.fi/?share_code=21447905183916

Rautulammen reitti on UKK-puiston klassikkoreitti, jonka varrella on alueen huikaimmat maisemat ja reilusti korkeuseroja. Erämaisessa maastossa kulkeva reitti kiertää Kiilopään ja Niilanpään ympäri ja sopii kokeneelle maastopyöräilijälle. Kivikkoinen tunturialue, sekä vaikeatkin nousut ja laskut tekevät reitistä erittäin vaativan. Reitille lähtiessä kannattaa huomioida, että tunturien takana on katvealueita puhelimen kuuluvuudessa.

Reitti lähtee Kiilopäältä UKK-puiston portilta, josta suunnataan etuoikealle kohti sorastamantonta uraa. Parinsadan metrin jälkeen reitti kääntyy Sivakka-nimisestä risteyksestä vasemmalle ja seuraava osuus kohti Niilanpään porokämpää on sorapohjaista leveähköä uraa. Tämä on reitin helpoin osuus. Siniset rastimerkit viitoittavat reittiä Niilanpään vanhalle poroerotuspaikalle, jossa hieman reitiltä sivussa alempana rinteessä sijaitsee vanha porokämpä, joka toimii päivätupana.

Porokämpän jälkeen reitti jatkuu leveähkönä soaurana. Noin 200 metrin jälkeen reitti haarautuu vasemmalle ylös tunturiin, jolloin reitti kapenee ja muuttuu erittäin vaativaksi, kivikkoiseksi ja paikoin todella jyrkäksi nousuksi. Tästä Rautulammelle asti on reitin vaativin mutta samalla hienoin etappi. Tällä pätkällä käydään kolmessa tunturissa: Niilanpäällä, Rautupäällä sekä Raututunturilla. Reitillä on myös pari puron ylitystä. Ensimmäisen nousun jälkeen polku-uria on useita. Muista pysyä reitillä, että et aiheuta turhaa eroosiota tai polkujen levenemistä.

Ylhäällä avautuu jo upea avara tunturimaisema. Ylänkö on paikoin hyvin kivikkoista, kuten lasku ensimmäiseen puron / jokiuoman ylitykseenkin. Heti jokiuoman ylityksen jälkeen vasemmalle jäävässä Niilanpään ja Rautupään välisessä Kuutamokurussa on kaksi todella kaunista pientä lampea, joita kannattaa käydä katsomassa. Jokiuoman ylityksen jälkeen maastopyöräreitti haarautuu oikealle ja teknisyyskin helpottaa hieman. Tämä oikealle haarautuva ura on myös nousumetreiltään selvästi maltillisempi. Reitti kaartee pitkin korkeuskäyrää ja lähtee taas loivaan nousuun kaartaen kauemmaksi oikealle. Tämän jälkeen on edessä pitkä ja nautinnollinen, mutta paikoin melkoisen röykkyttävä loiva lasku kohti Raututuntureita.

Viimeinen ylämäki Raututunturien huipulle on korkeuseroiltaan loivin. Ylhäältä avautuvat reitin ja koko alueen huikkeimmat maisemat! Huipulta voi nähdä aina UKK-puiston korkeimmalle tunturille, Sokostille asti. Etelässä siintävät Nattaset upeine teräväkärkisine huippuineen. Lasku Rautulammelle on pitkä ja kivikoinen pariura. Lasku on aluksi loiva, mutta jyrkkenee ja vaikeutuu loppua

kohti. Kiviä on runsaasti polulla ja ne ovat isoja. Vauhti voi päästä kasvamaan tässä mäessä reilusti. Huomioi oma taitotasosi ja määritä vauhtisen mukaan.

Rautulammen päivätupa paloi vuonna 2019, mutta uusi tupa on pian valmis. Tuvan raunioiden takana törmän alla on puro, josta voi täyttää (omalla vastuulla) vesipullon. Puron yli menee rautasilta, joka kannattaa ylittää erityistä varovaisuutta noudattaen.

Reitti jatkuu Luulammelle tuvalta katsottuna puron ylityksen jälkeen lammen oikeaa reunaa. Rannan tuntumassa kiemurtelee useampi polku-ura. Valitse vahvin polku, se on yleensä helpoin ja paras. Tämä pitkä singletrack-osuus on yksi Saariselän alueen hienoimmista poluista! Se kulkee osin hiekkapohjaisena ja nousee aluksi loivasti, mutta vajaan kolmen kilometrin matkan jälkeen Rautulammen tuvalta polku kääntyy loivaan laskuun. Ah, mikä ihana flow-paratiisi polku onkaan!

Vauhdin hurmassa kannattaa kuitenkin muistaa tunturikoivikossa vaanivat polulle kaartuvat oksat ja juuret! Tunturikoivikon oksat ja lehdet voivat myös aamukasteella tai vielä pitkään viimeisimmän sateen jälkeen kastella kulkijan läpimäräksi. Tarkkaavaisuudella välttyt teknisiltä murheilta ja säilyt hieman kuivempana. Kannattaa myös huomioida, että täällä tunturien välissä ei ole kuuluvuutta puhelimesta lukuun ottamatta lyhyttä osuutta Rautulammen ja Luulammen puolivälin paikkeilla.

Reitin taittuessa hiukan alamäkeen, polku muuttuu kivikkoisemmaksi ja hieman teknisemmäksi. Tälle välille osuu muutamia kosteampia kohtia. Niitä ei kannata lähteä kiertelemään, jotta maasto ei kuluisi. Singletrack-osuuden loppupuolella eteen tulee isompi puro, tai joidenkin mielestä jopa joki, nimeltään Rautuvanganoja. Normaalilla veden korkeudella tästä pääsee yli kuivin jaloin pyörää taluttamalla isoja kiviä hyödyntäen. Kokenut kuski saattaa jopa pystyä ajamaan tästä kuivin jaloin.

Puron/joen ylityksen jälkeen polku muuttuu helpommaksi ajaa ja poroaidalle saavuttaessa kääntyyään aita seuratun vasemmalle alamäkeen.

Alempana on portti, josta pääsee aidan toiselle puolelle kohti Luulampea ja Luulammen päivä tupaa.

Kulkemalla läpi poroaidan kohti Luulampea, pääsee kulkemaan Luulammen kautta takaisin Kiilopäälle teknisesti helpompaa, mutta paikoin todella jyrkkää sorastettua reittiä pitkin. Luulammen päivä tupaa sijaitsee parin sadan metrin päässä poroaidalta.

Teknisempi ja haastavampi paluureitti Kiilopäälle (n. 6 km) myötäilee talvireitin linjaa. Silloin ei mennä poroaidan toiselle puolelle, vaan jatketaan vasemmalle pois päin poroaidalta. Polku haarahtuu lähes heti kahtia ja näistä haaroista valitaan oikeanpuolimmainen. Polku on aluksi helpompaa hiekkapohjaista uraa, joka alkaa vähitellen nousta tunturiin. Nousu on kivikkoisen ja paikoin tiheää korkeuskäyrän nousua. Matkalla on muutamia kosteampia kohtia ja pieniä purojen ylityksiä. Tämä osuus on merkitty mustilla tolilla.

Ylhäältä avautuu näkymät oikealle Saariselälle, aina Kaunispäälle asti ja taakse UKK-puistoon. Lasku on, etenkin loppuosasta, normaali keleilläkin paikoin kostea ja kivikkoisen. Pyri aina ajamaan merkittyä linjaa, jotta polku ei leventyisi ja maasto kuluisi. Laskun lopussa maasto tasoittuu ja yhtyy Luulammen sorastettuun kesäreittiin,

joka tulee Kiilopään pihaan UKK -puiston lähtöportille.

Teknisesti helpompi paluureitti Kiilopäälle (n. 4,5 km) kulkee Luulammen päivä tupan pihan kautta. Sesonkiaikana tuvalla toimii Erämaakahvila. Tämä on hieno ja monipuolinen taukopaikka, jonka läheisyydessä on muinainen asuinpaikka, lähde, sekä ulkotulipaikka ja upouusi tulistelukota. Luulammelta Kiilopäälle menevä kesäreitti on sorastettu. Reitti on pääosin teknisesti helppohko, mutta nousu on heti alussa lähes seinäjyrkkä. Tämän jälkeen nousu loivenee hieman ja ajettavuus helpottuu. Ylhäältä aukeaa huikemat näkymät oikealle Saariselälle Kaunispään suuntaan, vasemmalle Kiilopään kylkeen ja taakse UKK-puistoon.

Viimeinen lasku Kiilopään tunturikeskukselle on vauhdikas ja teknisesti helppo. Heti laskun alussa kuljetaan uudestaan poroaidan läpi. Muista sulkea kaikki poroaitojen portit aina perässäsi! Tällä reitillä on muita kulkijoita paljon, etenkin sesonkiaikoina. Huomioi tämä ja pidä kaikki kohtaamistilanteet turvallisina!

Gravel-pyörät

Reitti ei sovellu gravel-pyörille, lukuunottamatta alkumatkan gravel-pyörille keskivaativaa osuutta Niilanpään päivä tupalle.

7 Sivakkaoja

22 (15) km

2 – 3 h

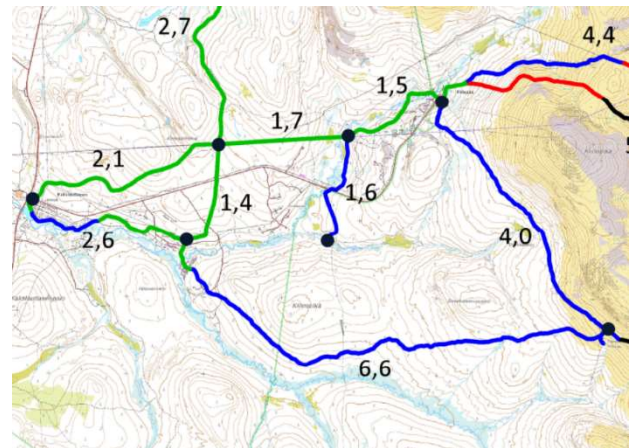
Helppo – Keskivaativa

Kiertosuuntasuositus: Myötäpäivään

GPX-jälki: <https://share.trailmap.fi/6486979570373>

Sivakkaojan kierto on helppo-keskivaativa lähireitti Kiilopään, Muotkan ja Kakslauttasan ympäristössä. Reitin varrella on Niilanpään päivätupa ja pistona voi käydä myös Sivakkaojan laavulla tulistelemassa. Reitillä saa ensikosketuksen avotunturimaisemiin ilman, että tarvitsee kiivetä kauhean korkealle kivisiä uria pitkin.

Reitti alkaa Kiilopään tunturikeskuksen lähtöpörriltä, josta suunnataan etuoikealle kohti sorastamatonta uraa. Parinsadan metrin jälkeen reitti kääntyy Sivakka-nimisestä risteyksestä vasemmalle ja seuraava osuus kohti Niilanpään porokämpää on sorapohjaista leveähköä uraa. Tämä on reitin helpoin osuus. Siniset rastimerkit viitoit-

tavat reittiä Niilanpään vanhalle poroerotuspaikalle, jossa hieman reitiltä sivussa alempana rinneessä sijaitsee vanha porokämpä, joka toimii päivätupana.

Tuvan risteyksestä käännytään loivaan alamäkeen kohti Taigametsää, Muotkaa (6,5 km) ja Kakslaut-

tasta (9,2 km). Tämäkin reittiosuus on merkitty sinisillä rastimerkeillä. Polku ohittaa heti aluksi Niilanpään päivätuvan ja seuraavat reilu kuusi kilometriä onkin lähes pelkkää loivaa nautinnollista hyvin rullaavaa alamäkeä. Polku on leveä ja alkumatkalta paikoin hieman kivikkoinen.

Alamäestä nautiskellessa reitin varren koivut kasvavat vähitellen isommiksi ja ensimmäisiä havupuita tulee vastaan. Pikkuhiljaa reitti sukeltaa upeaan kansallispuiston vanhaan mäntykangas-metsään ja pieni kivikkoisuus vaihtuu pieneksi juurakkoisuudeksi. Mikäli vain suinkin rullailun huumassa malttaa, kannattaa välillä pysähtyä, katsella ympärilleen ja ihailla vanhoja upeita kilpikaarnaisia puita.

Kun alamäkeä on rullailtu Niilanpään risteyksestä noin 3,6 km, ylitetään vanha historiallinen Ruijanpolku. Risteyksessä ei ole opasteviittoja, mutta risteävällä, jo satoja vuosia sitten kulkureittinä toimineena Ruijanpolulla, on vanhat puiset tolppamerkinnot. Tästäkin reittimme jatkuu suoraan, edelleen sinisiä rastimerkkejä seuraten.

Siniset rastimerkit ohjaavat kulkijan vähitellen ulos kansallispuistosta ylitse pienen soratien edelleen kohti Muotkaa. Juuri ennen Muotkaa reitti saapuu toiselle tielle ja siniset rastimerkit jatkuvat metsässä hieman tien oikealla puolella. Rastimerkkejä seuraten pääsee loppumatkan ajamaan pientä helppoa singletrackia pitkin Muotkalle, myös tietä pitkin pääsee perille.

Reitti jatkuu suoraan läpi Wilderness Hotel Muotkan piha-alueen pieniä ruskeita "Reitit"-merkkejä seuraten. Pihan jälkeen ylitetään siltaa pitkin puro ja Tievatuvantie. Tien jälkeen edessä on t-risteys. Risteyksestä vasemmalle mentäessä pääsee käymään Kaksilauttasessa keskivaativaa latupohjaa pitkin ja oikealle kääntyessä pääsee nopeammin takaisin Kiilopäälle helppoa latupohjaa ja pieniä oransseja maastopyöräilijämerkkejä seuraten. Tämä reittivalinta lyhentää matkaa noin neljän kilometrin verran.

Kaksilauttasen suuntaan kääntyessä reitti seuraa hieman polkumaisempaa latupohjaa, joka kumpuilee alueen maastoissa. Oikea reitti löytyy

helposti, kun seuraa ladun valotolppien viitoittamaa linjaa.

Noin 1,3 km t-risteyksen jälkeen saavutaan tielle, josta reitti jatkuu viistosti ylitse suolle. Tässä reitti muuttuu keskivaativaksi ja on paikoin pehmeä. Reitti ylittää suoalueella Kaksilauttasen joen kahdesti siltoja pitkin. Mikäli yrittää seurata katseellaan joen virtausta, sen uomia ja kulkusuuntaa, saa päänsä helposti sekaisin. Joki meanderoi ja mutkittelee niin, että suunnista meinaa mennä sekaisin.

Suolta nouseaan hetkeksi kuivemmalle maalle ja reitin oikealle puolelle jää jo ensimmäisiä Kaksilauttasen mökkejä. Pian eteen tulee taideteos, joka koostuu pystyssä olevista puutolpista. Tässä ei kannata enää seurata latuvaloja, sillä ne johtavat todella märälle suolle. Sen sijaan kannattaa ohittaa puutolppataideteos oikealta ja seurata kovapohjaisempaa uraa aina Kaksilauttaselle, jossa pienet ruskeapohjaiset "Reitit"-kyllit opastavat kulkijan läpi parkkialueen Kiilopään asfalttien ylitykseen.

Asfalttien ylityksen jälkeen reitti jatkuu jälleen helppona sorapintaisena baanana kohti Kiilopäätä, jonne on tässä vaiheessa jäljellä 6 km matkaa. Reitti kiipeää aluksi muutamia lyhyitä, mutta paikoin tiukkojakin nousuja ja alueen hienoa maastoa ja puustoa on kiva seurata ylämäkiin hiukoillessa.

Pian saavutaan poroaidan viereen ja Saariselän runkoreitin risteykseen. Tästä voi kääntyä vasemmalle pohjoiseen Saariselän suuntaan, oikealle takaisin Muotkalle tai jatkaa suoraan Kiilopäälle, jonne reittimme kulkee. Reitti nousee vielä loivasti hieman poroaidan varressa, kunnes tämän nousun huipun saavutettua, eteemme aukeaa hieno näköala suoraa linjaa pitkin kohti Kiilopään upeaa tunturia. Nyt päästään kunnon vauhtiin hienoon helppoon alamäkeen. Vauhti kannattaa pitää aisoissa, sillä kesken alamäen ylitetään jälleen tuo historiallinen Ruijanpolku, jota pitkin moni kulkija yhä ylittää reittimme.

Alamäen pohjalla on hieman töyssyinen puron ylitys, vähennä siis vauhtia ajoissa. Reitti jatkuu tämän jälkeen vielä linjaa sorastettuna, kunnes tullaan mutkaan, jossa varsinainen reitti kaartuu loivasti vasemmalle sähkölinjan jatkuessa suoraan.

Tästä mutkasta voi kääntyä myös oikealle pientä singletrackia pitkin viimeiselle tulistelutauolle kohti Sivakkaojan laavua. Tämä polkuosuus on keskivaikea, noin 1,6 km yhteen suuntaan ja kulkee aluksi kuivan kankaan ja suon reunaa hyväpohjaisena, mutta paikoin hieman märkänä. Polku tulee Ruijanpolun ja Kiilopääntien risteyksen levähdysalueelle, josta se jatkaa Kiilopääntien yli Ruijanpolkua pitkin Sivakkaojan laavulle. Tämä

osuus on ihan oikeaa polkua, ja se on paikoin hieman möykköinen. Sivakkaojan laavulle ei kuitenkaan ole pitkä matka ja laavu sijaitsee upealla paikalla loivassa rinteessä Sivakkaojan varressa.

Kun Sivakkaojalta on palattu takaisin samaa reittiä äsken mainittuun mutkaan, on jäljellä enää 1,5 km helppokulkuinen paluureitti sorastettua latupohjaa takaisin Kiilopäälle.

Gravel-pyörät

Reittiosuudet Kakslauttasesta ja Muotkalta Kiilopäälle ovat gravel-pyörille helppoja, muut osuudet keskivaativia tai vaativia.

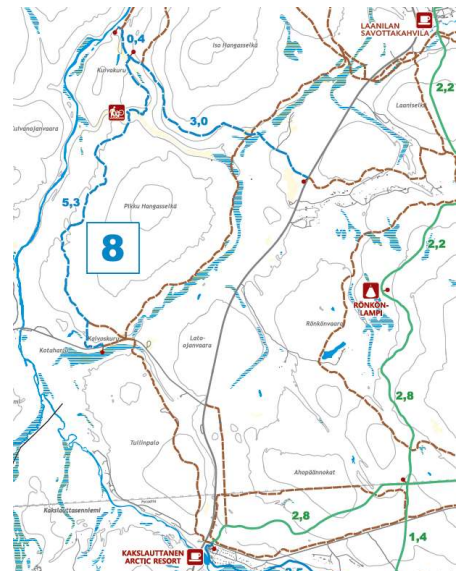
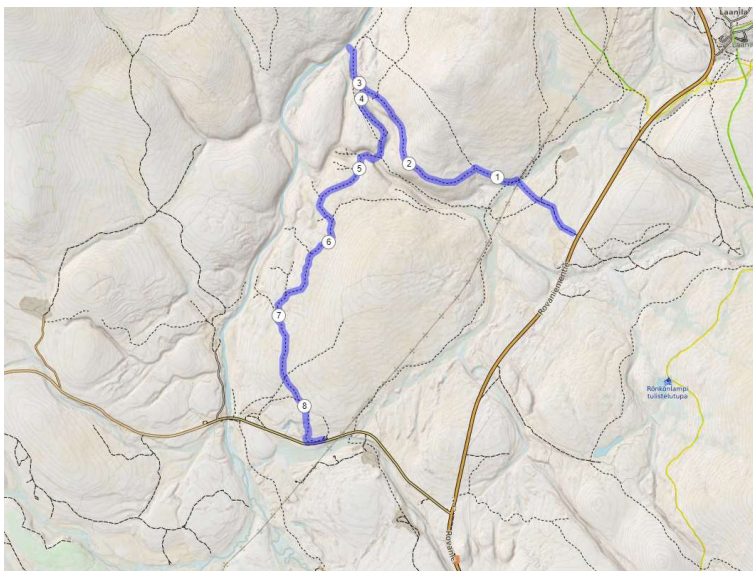
8 Kultareitti

8,5 km | 1,5 – 2 h

Helppo – Keskivaativa

Kiertosuuntasuositus: Myötäpäivään

GPX-jälki: https://trailmap.fi?share_code=14644329840699

Kultareitti kulkee pääosin kuivaa mäntykan-gasta. Korkeuserot ovat Kuivakuraa lukuun ottamatta melko pieniä, joten se soveltuu rentoon nautiskeluajoon.

Reitti kulkee vanhojen ja nykyisten kultamaiden halki ja sen varrella on vaskoolin muotoiset opastaulut kertomassa alueen kullankaivuun historiasta. Reitillä on purojen ylityksiä, jotka voi tehdä joko kahlaamalla tai ajamalla puron yli. Reittiä ei ole merkitty kokonaan, joten sen seuraaminen vaatii karttaa. Varsinainen kultareitin osuus on merkitty keltaisilla reittitolpilla, joita on helppo seurata. Kakslauttasesta reitille pääsee ylittämällä Nelostie Luxia Caravanin kohdalta. 150 m polje-

taan Tullipalontietä pitkin, josta käännetään oikealle moottorikelkkauralle kohti pohjoista. Moottorikelkkauralla tulee vastaan poroaita portteineen. Muista sulkea portti perässäsi. Kelkkareittiä seurataan lähes Kutturuntielle asti. Hieman ennen tietä tulee eteen puomi, jonka voi kiertää vasemmalla puolelta ja Kutturuntielle saavuttaessa käännetään vasemmalle. 400 metriä tietä poljetuasi saavut maastoon merkityn ja opastetun Kultareitin lähtöpisteelle. Reitillä on useita lyhentämismahdollisuuksia 4-tien kautta.

Gravel-pyörät

Reitti on gravel-pyörille suurimmaksi osaksi helppo ja erittäin nautinnollinen.

9 Kulmakuru

30 km

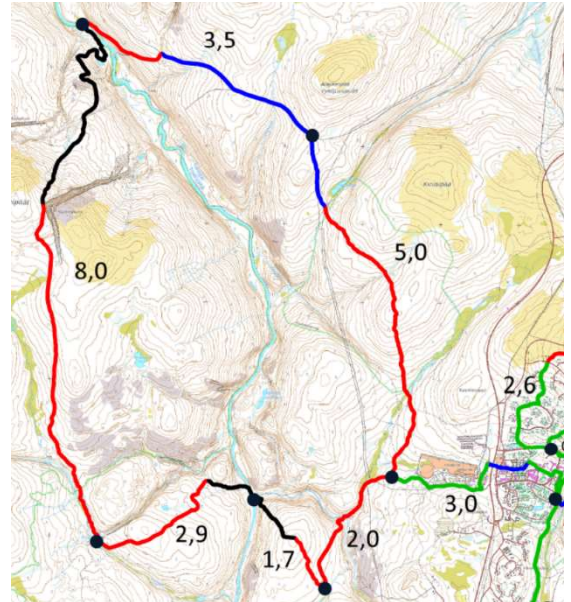
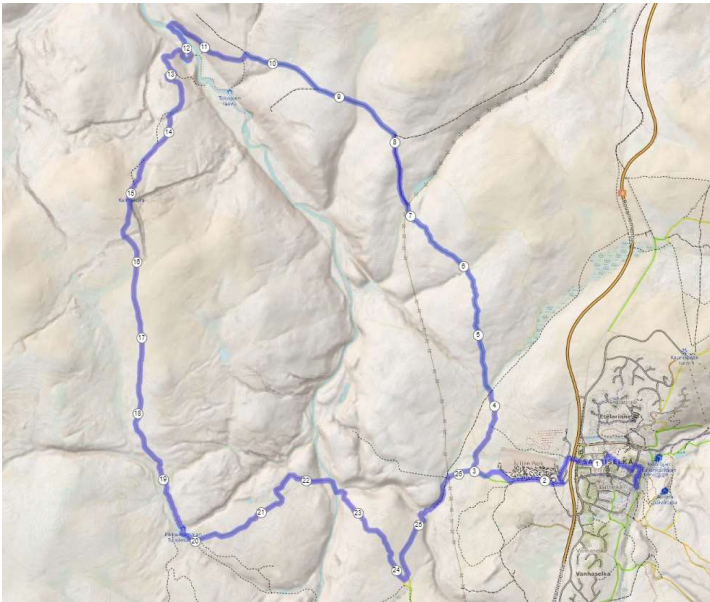
4 - 6 h

Vaativa - Erittäin vaativa

Kiertosuuntasuositus: Vastapäivään

GPX-jälki: <https://share.trailmap.fi/5795576574793>

Huomioitavaa: Reittiä ei ole merkitty maastoon ja se on luonteeltaan luonnontilainen erämaareitti. Matkalla on useita joen ja vesistöjen ylityksiä ilman siltoja ja sen varrelta saattaa löytyä luonnon luomia yllätyksiä kuten kaatuneita puita. Erämaisyydestä ja raskaudesta huolimatta Kulmakurun reitti on kokeneelle maastopyöräilijälle unelmien täyttymys.

Kulmakurun reitti on omalla tavallaan upein reitti mitä Saariselän alueelta löytyy. Reitti on myös kokonaisuutena erittäin vaativa ja raskas, sekä pitää sisällään vain yhden virallisen taukopaikan. Reitin varrella on useita kuuluvuuspuutteita mobiiliverkossa, eikä reittiä pääosin ole merkitty maastoon. Matkalla ylitetään leveä Tolosjoki kahlaten kaksi kertaa. Näistä syistä suosittelemme reittiä vain erittäin kokeneille maastopyöräilijöille ja mieluiten aina vähintään kahden hengen ryhmässä.

Reitin lähtöpisteenä toimii Saariselän reittien lähtöportti. Aluksi ajetaan läpi Saariselän keskuksen pyöräteitä pitkin ja mukavaa pikku polkua kohti

Nelostien alittavaa alikulua Neste-huoltoaseman vieressä. Alikulun jälkeen käännytään vasemmalle soratietä, sen jälkeen oikealle länteen ajoharjoitteluradan aidan viertä kulkevalle tielle, joka pikkuhiljaa pienenee ajouraksi.

Vastapäivään kierrettäessä ajoharjoitteluradan jälkeen kaarretaan oikealle kelkkareittiä pitkin. Kelkkareittiä ajetaan noin kilometri, kunnes kelkkareitti haarautuu oikealle. Meidän reittimme jatkaa etuvasemmalle suon ylitse. Samalla reitti pienenee mainioksi pieneksi polkumaiseksi mönkijäuraksi ja alkaa kapuamaan kohti Kuusipään ensimmäistä sivuhuippua.

Reilun kilometrin matkalla kavutaan ylös lähes 80 metriä 360 metrin korkeuteen. Tämä Kuusipäähän sivuhuippu tarjoaa jo kauniita näköaloja, varsinkin jos maltaa välillä katsella taaksepäin. Seuraavaksi hurautellaan nelisenkymmentä metriä alas päin, ylitetään pieni puro ja pumpataan pyörää vielä hieman ylöspäin, ennen kuin lasketaan sähkölinjalle, jonka kohdalla reitti muuttuu jälleen soratieksi. Sähkölinjan kohdalta voi koukata linjaa pitkin parisataa metriä oikealle Alajoenlammen rantaan ihastelemaan maisemia, jotka olisivat vieläkin kauniimmat ilman sähkölinjaa.

Alajoenlammelta noustaen pientä soratietä, kunnes tie päättyy risteykseen. Tästä käännytään vasemmalle ja lähes samantien pudottaudutaan alas Riekkoojan ylitykseen. Tiellä on paljon veden syömiä uria, joten kannattaa olla varovainen! Jo alamäen aikana edessä näkyy aivan karmealta vaikuttava ylämäki, mutta korkeuseroa tässä ylämäessä on oikeasti vain kolmisenkymmentä metriä.

Ylämäen jälkeen tie haarautuu kahtia, reitti jatkuu tästä haarasta oikealle. Tästä alkaa mahtava ja vauhdikas lasku tietä ja tieuraa pitkin kohti To-losojen kahlaamaa. Pudotusta kertyy kaikkiaan lähes 150 metriä. Äsken mainitun haarautuman jälkeen noin kilometrin päästä on edessä seuraava risteys. Tästä napataan jyrkkä käänös vasemmalle ja tien kunto heikkenee yhä.

Tieura, jota jatketaan vielä reilu kilometri aivan sen käänöpaikalle saakka, on paikoin hyvin kivikoinen ja urilla. Saattaapa joku purokin virrata hetken matkaa tietä pitkin tai sen ylitse. Varovainen saa olla, jälleen kerran.

Tien käänöpaikalta vasemman suuntaan lähtee pieni polku kohti jokirantaa. Tästä eteenpäin reitti muuttuu hiljalleen erittäin vaativaksi, mutta myös erittäin upeaksi. Jokirantaa seurataan noin 40 metriä takaisin ylävirtaan. Tässä on hyvä kohta ylittää joki hieman etuviistoon vasemmalle. Joen leveys on noin 30-40 metriä. Vuodenajasta ja virtaamasta riippuen vettä on joskus jopa vain alle polveen asti, joskus puoleen reiteenkin. Vastarannalla muutamiin kiviin on maalattu sinisiä maamerkkejä ja sininen nuoli.

Joen ylityksessä kannattaa pitää kengät jalassa, sillä pohja on kivinen ja kivet voivat olla hyvin liukkaita. Ja etenkin, jos olet liikkeellä fatbikellä, lähtee virta viemään pyörän suuria renkaita hyvin helposti kelluttaen pyörää. Pyörästä voi olla siis hankala ottaa tukea. Yksi vinkki tällaisessa tilanteessa on kääntää pyörä virran suuntaiseksi poikittain omaan kulkusuuntaansa nähden, jolloin voimaa ei kulu siihen, että yrittää vastustaa virtaa jokeen nähden poikittain olevalla pyörällä.

On myös huomioitavaa, että syvällä jokikanjonissa ei pahemmin kännykkä kuulu, joten ylitystä ei välttämättä kannata yrittää yksin. Toinen huomioitava asia on, että ylityspaikka on eri paikassa kuin peruskarttapohjaan merkitty kahlaamo, joka sijaitsee reittimme ylityspaikasta noin 600 metriä ylävirtaan.

Joen ylityksen jälkeen seurataan aivan jokirannassa kulkevaa pientä polkua vastavirtaan noin 200 metrin matka, kunnes polku hiljalleen nousee ylös jokitörmälle, upeille mäntykankaille ja lähtee nousemaan kohti Kulmakuraa. Tämä nousu on eräs vaativimpia mitä alueelta löytyy, sillä nousua kertyy ylös kurulle reilusti yli 200 metriä. Paikoin nousu on erittäin jyrkkää, mutta myös tasaisempia hengähdyspätkiä löytyy välillä. Polulla on paikoin nähtävissä sinisiä maalimerkkejä.

Jokirannasta lähtemisen jälkeen muutaman sadan metrin kuluttua polku yhtyy latureittiin ja polun varrella on punaisia puutolppia. Niitä ei kuitenkaan kannata seurata orjallisesti, sillä välillä ne vievät todella märkiin paikkoihin. Esimerkkinä kohdassa 2,8 km joen ylityksen jälkeen on juuri kuljettu jonkin matkaa todella märkää polkua ja puutolpat vain jatkuvat märkää uraa pitkin. Etuvasemmalle käännyttyä kuitenkin selvästi parempi polku, joka on selvästi paljon parempi reittivalinta ja vie upeaa kuivaa singletrackia pitkin kulkijansa Kulmakurun kylkeen ja kulmaan.

Kulmakuru onkin sitten melkoinen nähtävyys. Kaksi kilometriä pitkä, jyrkkä ja louhikkoinen kuru tekee nimensä mukaisesti jyrkän 90 asteen kulman. Näköalat ovat käsittämättömän upeat. Vaikka kuntoa piisaisikin, kannattaa tässä ehdottomasti hengähtää hetki.

Kulmakurun jälkeen onkin sitten tarjolla eräs Saariselän alueen huikkeimmista singletrack-kokeuksista. Polku kääntyy pian kurun jälkeen loivaan laskuun ja polkua saa tykittää mielin määrin yli neljä kilometriä pitkän alamäen ajan. Alamäki päättyy Pikku Harrijoen päivätuvalle. Juuri ennen päivä tupaa ylitetään joki. Tulvavedet ovat tainneet päästä siirtämään siltaa hieman alavirtaan, mutta ainakin kartoitusreissullamme silta oli vielä käyttökelpoinen ja vain 30 metrin päässä alkupe- räisestä paikastaan.

Pikku Harrijoen päivä tupa on reitin ainoa virallinen tulipaikka, joten se kannattaa käyttää hyödyksi. Vettäkin voi (jälleen toki omalla vastuulla) ottaa Pikku Harrijoesta. Tupa sijaitsee kuivalla kangasalueella, joten tämä on myös täydellinen leiripaikka telttailijoille.

Jatkettuamme tuvalta 100 metriä etelään, saavumme tieuran risteykseen, josta käännymme vasemmalle itään kohti Saariselkää. Uralta haarautuu pari pienempää polkua oikealle, mutta suurinta uraa seuraamalla pysyy helposti reitillä. Aluksi ura kiipeää hieman, mutta lähtee sitten pitkään laskuun jälleen kohti Tolosjokea.

Kaksi kilometriä tuvan jälkeen uran vieressä on pieni kullankaivajan valtaus. Kunnioitathan yksityisyyttä etkä mene valtaukselle. Valtauksen jälkeen ura pienenee nopeasti ja käy pieneksi poluksi, joka kulkee puronuomaa mukailien ja välillä samassa urassakin pienessä kurussa. Tässä polku muuttuu hyvin nopeasti vaarallisen vaikeaksi ja laskun loppuosassa on todella jyrkkä kivikkolouhikko. Kannatta siis ajaa todella varovasti ja suosiolla taluttaa laskun loppuosaa. Jos kaadut täällä, on apua todella vaikeaa saada. Kännnykkäkään ei kuulu.

Polku saapuu pian ystävämme Tolosjoen rantaan. Käännymme kulkemaan aivan sen rantaa pitkin ylävirtaan oikealle, noin kahdensadan metrin matkan. Kun vastarannalla näkyy pieni laskeva joki, olemme tulleet kahluupaikalle. Kannattaa ylittää Tolosjoki heti sen jälkeen, kun vastarannan joki on ohitettu. Siten osuu suoraan oikealle po-

lulle, joka jatkuu vastarannalta ylämäkeen. Tolosjoki on tässä kohden vähän kapeampi, hieman alle 30 metriä leveä.

Vastarannalta lähtee samantien ylämäkeen nouseva polku, joka pian kaartaa oikealle jyrkkään ylämäkeen ja muuttuu pieneksi mönkijäuraksi. Tämä mäki ja sen jyrkkyys puristavat helposti viimeisetkin mehut reisistä, mutta mäki on täysin ajettavissa. Pian jyrkkyys helpottaa ja nousu jatkuu ja jatkuu loivempana, kunnes lakipiste viimein saavutetaan noin 90 metriä Tolosjoen pintaa korkeammalta. Sitten saakin hengähtää hetken, kun mönkijäura kääntyy loivaan laskuun.

800 metrin laskun jälkeen kääntyy vasemmalle pieni, mutta oikein nautinnollinen polku, jota pitkin pääsemme takaisin pohjoiseen vievälle kelkkauralle. Tämä on paljon miellyttävämpää reittiä, kuin toinen vaihtoehto hieman myöhemmin.

Kelkkaura vie kulkijaansa pohjoiseen kohti Laaniojan ylitystä. Juuri ennen ylitystä ura laskeutuu jyrkästi ojan varteen muuttuen todella kivikkoiseksi, leveäksi ja mutkaiseksi. Laaniojan ylityksen jälkeen kuljetaan koilliseen Kaunispäänojan varren pienessä laaksossa, jossa polku on välillä märkä ja heinikkoinen. Muutamia pitkoslankkuja on ripoteltu sinne tänne kulkijan helpotukseksi. Kaunispäänoja ylitetään pariin otteeseen. Viimeisen puronylityksen jälkeen reitti nousee jälleen kuivemmalle maalle ja puolen kilometrin loivan ylämäen jälkeen ollaan takaisin ajoharjoitteluradan takana pisteessä, jossa reitti haarautui. Paluu tästä Saariselälle tapahtuu samaa reittiä kuin tultaessakin.

Gravel-pyörät

Reitti ei sovellu gravel-pyörille.